

לְמִי הַמֶּלֶךְ מֵתִיחַס ?

עָנִי אֶחָד רָצָה מְאֹד לְהַפְנִס אֶל הַמֶּלֶךְ.
"אֲנִי כָל-כֶּךָ מִשְׁתוֹקֵק לְדַבֵּר עִם הַמֶּלֶךְ",
חָשַׁב כָּל הַיָּמִים, "אֲנִי רוֹצֶה לְסַפֵּר לוֹ עַל
הַצָּרוֹת שֶׁלִּי, עַל הָרָעָב שֶׁל יְלָדַי וְעַל כָּל
הַבְּעִיּוֹת שֶׁיֵּשׁ לִי. אוֹלַי יַעֲזֹר לִי הַמֶּלֶךְ וַיִּתֵּן
קֶצֶת כֶּסֶף שֶׁיַּפְתֹּר אֶת הַבְּעִיּוֹת".
הָעָנִי יָדַע שֶׁזֶה בְּכֻלּוֹ לֹא פָּשׁוּט לְהַפְנִס אֶל
הָאֲרָמוֹן. בְּשַׁעַר עוֹמְדִים חִילִים וְשׁוֹמְרִים
הֵיטֵב, שָׂאף אֶחָד לֹא יַעֲזֹ לְהַפְנִס בְּלִי רְשׁוֹת.
גַּם אִם הוּא יִצְלִיחַ לַעֲבֹר בְּשַׁעַר הַחִיצוֹנִי –
הַשׁוֹמְרִים שְׁלִיד הַדָּלֶת הַפְּנִימִית יַעֲצְרוּ אוֹתוֹ
וְלֹא יִתְּנוּ לוֹ לְהַמְשִׁיךְ לְלַכֵּת.

”מַה יְהִיָּה?” חָשַׁב הָעֲנִי הָאֶמְלָל, ”אֲנִי כָּל-

כָּךְ רוֹצֶה לְדַבֵּר עִם הַמֶּלֶךְ! הֲאִם לֹא אֶזְכֶּה

לְכַךְ לְעוֹלָם?” כָּךְ הָיָה בּוֹכָה וְנֹאנָח לְעַצְמוֹ,

וּבִינְתֵים הָיָה חוֹשֵׁב וּמְתַכְּנֵן אֵיךְ יוּכַל בְּכָל

זֶאת לְהִתְגַּנֵּב לְתוֹךְ הָאֲרָמוֹן.

בְּאַחַד הַיָּמִים הַחֲלִיט הָעֲנִי: ”זֶהוּ, הַיּוֹם אֲנִי

נִכְנָס אֶל הַמֶּלֶךְ! לֹא מְעַנֵּין אוֹתִי שׁוֹם דָּבָר,

וְאִם חֵיל לֹא יִצְלִיחַ לַעֲצֹר אוֹתִי.

אֲנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר עִם הַמַּלְאָךְ, וְלֹא אֶתֵּן לְאִישׁ

לְמַנַּע מִמֶּנִּי אֶת הַדְּבָר.”

קִם הָאִישׁ וַיֵּצֵא לְכוּוֹן הָאֲרָמוֹן. רָגַע אַחַד הוּא

עֹמֵד בְּשִׁקְט לִיד הַשַּׁעַר, וּבְרָגַע הִבָּא פֶּרֶץ

פְּנִימָה וְהִתְחִיל לָרוֹץ וּלְרוֹץ.

הַשּׁוֹמְרִים נִדְּהָמוּ לָרָגַע, וּמִיָּד מְהֵרוּ לָרוֹץ

אַחֲרָיו. הוּא בָּרַח מֵהֶם וְרָץ בְּמַהֲירוֹת

אֲדִירָה, וְעַד שֶׁהַשּׁוֹמְרִים הִצְלִיחוּ לְהַשְׁיֵג

אוֹתוֹ – הוּא כָּבַר עֹמֵד מוֹל הַמַּלְאָךְ.

”אֲנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר עִם הַמַּלְאָךְ”, הִתְחִיל הָעֶנִי

לְבַכּוֹת בְּקוֹל גָּדוֹל.

”בּוֹא הִנֵּה, צֵא מִכָּאן מִיָּד!” צָעֲקוּ עָלָיו

הַחֲיָלִים.

אָבֵל בְּתוֹךְ הָרַעַשׁ וְהַמְהוּמָה נִשְׁמַע לְפִתְעָה
קוֹלוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ: "תָּנוּ לוֹ, הוּא כָּל-כָּךְ
הִתְאַמֵּץ לְהַפְנִיס... שְׂיִדְבֵר, נִשְׁמַע מֵהוּא
רוֹצֵה. אֲנִי מִקְצִיב לוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת מְזַמְנִי".
וְהֶעֱנִי, נִרְגָּשׁ כֵּלֹ, הִתְחִיל לְדַבֵּר: "אֲדוֹנִי
הַמֶּלֶךְ... אֲנִי רָצִיתִי לְבַקֵּשׁ... אֵין לִי כֶסֶף –
אֲנִי אֶפְלוֹ לֹא יָכוֹל לְקַנּוֹת לַחֵם לִילָדִים... הֵי,
רַגַע!" פְּתָאוּס נֶעְצָר הֶעֱנִי, הִבִּיט בְּסִקְרָנוֹת
עַל הַכֶּתֶר שֶׁל הַמֶּלֶךְ וְאָמַר: "אֵיזָה יִהְיוּ
יָפֵה יֵשׁ עַל הַכֶּתֶר! מֵעַנְיִן, אֵיפֵה קוֹנִים כָּזֶה
יִהְיוּ?"

הַמֶּלֶךְ נִדְּהֵם וְאָמַר לְעַנְיִ: "הֵרִי בָאתָ לְכָאן
כְּדִי לְבַקֵּשׁ בְּקִשׁוֹת, לֹא כְּדִי לְהִתְפַּעֵל

מֵהֵי־לִוּמִים שְׁבִפְתָּר. עָלֶיךָ לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן

הַקָּצֵר שְׁעֹמֵד לְרִשׁוּתְךָ!"

"כֵּן, נָכוֹן", אָמַר הָעֲנִי, "רְצִיתִי גַם לְבַקֵּשׁ עַל

הַיְלָדִים שְׁלִי – הֵם חֹלִים, וְ... הֵי, רַגַע, מַה

זֶה שָׁם? זֹאת הַוִּיטְרִינָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ? בְּחַיִּים

שְׁלִי לֹא רָאִיתִי כָּזֹאת וִיטְרִינָה מְעַנִּינָת!

וְהַצֵּפֹר הַזֶּאת שָׁם בַּחֲלוֹן – אֵיזוֹ צִפּוֹר

נְדִירָה! מַה הִיא מְחַפֶּשֶׁת כָּאֵן?"

רָאָה הַמֶּלֶךְ שֶׁהָעֲנִי לֹא מְנַצֵּל אֶת הַהִזְדַּמְנוֹת

הַיְקָרָה, וְאָמַר לַחֲפִלִּים שְׂיוֹצִיאוּ אוֹתוֹ

מִהָאֲרָמוֹן...

הַנְּמֹשֶׁל הוּא – בְּרִפְת-הַמְּזֹן.

יֵשׁ לָנוּ הַזְדַּמְנוֹת נִפְלְאָה שֶׁל כִּמָּה דִּקּוֹת

לְבַקֵּשׁ מֵאֵת הַשָּׁם עַל הַצָּרְכִים שֶׁלָּנוּ – עַל

הַפְּרָנְסָה וְעַל הַפְּלִפְלָה, עַל בְּרָכָה וְיִשׁוּעָה וְעַל
עוֹד הַרְבֵּה דְּבָרִים טוֹבִים שְׂמִפְרָטִים אוֹתָם
בְּבִרְכַּת-הַמָּזוֹן. אָבֵל יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׂבִמְקוֹם
לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר הַזֶּה, חוֹשְׁבִים תוֹךְ כְּדֵי
הַבְּרָכָה עַל דְּבָרִים אַחֲרִים שְׂאִינָם חֲשׁוּבִים
בְּכָל־ל. הֲרִי אֲנַחְנוּ בְּאִמְצַע לְבַקֵּשׁ מִהַמֶּלֶךְ –
הָאִם זֶה יָפֵה שֶׁהָרֵאשׁ שְׁלָנוּ עָסוּק בְּאוֹתוֹ
זְמַן בְּעֵנִינִים אַחֲרִים? הֲרִי זֶה מוֹזֵר וְחָסֵר-

טַעֵם!

כַּאֲשֶׁר אֲנַחְנוּ מְבַקְשִׁים מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
אֶת בְּקִשׁוֹתֵינוּ, נִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִתְכַּוֵּן
וּלְהִתְרַפֵּז בְּמַלּוֹת הַבְּרָכָה, וְהַשֵּׁם יִשְׁמַע
לְקוֹלָנוּ וַיְמַלֵּא אֶת מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ.